

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **K. S. B.**
státní příslušnost: X
X
zastoupen ustanoveným zástupcem Mgr. Jiřím Tašlem, advokátem advokátní
kanceláře ADVOCADO legal s.r.o., se sídlem Jezuitská 582/17, 602 00 Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2024, č. j. MV-116479-4/SO-2024,
takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Správní orgány nevyhověly žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu. Neplnil podle nich účel předchozího povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Žalobce bohužel opravdu dostatečně neprokázal, že by ho v relevantní době plnil. Správní orgány proto rozhodly správně.

II. Rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce podal dne 11. 5. 2023 žádost o vydání zaměstnanecké karty. V té době byl držitelem dlouhodobého pobytu za účelem studia. Poslední povolení k dlouhodobému pobytu mu bylo prodlouženo s platností od 11. 1. 2023 do 31. 8. 2023. V této době žalobce studoval na Mendelově univerzitě v Brně, fakultě provozně ekonomické. Žádal tedy o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem.
3. Rozhodnutím ze dne 5. 4. 2024, č. j. OAM-33434-21/ZM-2023 Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky („OAMP“) tuto žádost zamítlo podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců z důvodu, že žalobce v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu neplnil účel, pro který mu bylo vydáno.
4. OAMP zjistil, že žalobce na Mendelově univerzitě studoval již podruhé. Jeho první studium trvalo od 11. 2. 2021 do 11. 4. 2022. Bylo ukončeno proto, že žalobce neplnil své studijní povinnosti. Ke druhému studiu se žalobce zapsal dne 13. 2. 2023. Nezískal však potřebný počet kreditů pro postup do následujícího semestru (získal 0 kreditů). OAMP proto žalobce vyslechl, aby zjistil, proč neplnil svůj dosavadní účel pobytu. Při výsledku žalobce shrnul svá dosavadní studia. Po prvním studiu ekonomiky na Mendelově univerzitě studoval od dubna do července 2022 na Fakultě mezinárodního rozvoje Mendelovy univerzity, od září 2022 do ledna 2023 pak studoval na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a poté od února 2023 do července znovu Provozně ekonomickou fakultu Mendelovy univerzity. V září 2023 opět požádal o přijetí ke studiu na stejnou fakultu.
5. Žalobce dále uvedl, že od února 2023 se nevěnoval studiu, protože pracoval na plný úvazek a řešil svůj zdravotní stav. V březnu se mu totiž stal úraz a později se zjistilo, že vyvolal vnitřní krvácení v oblasti hrudi. Vyhledal proto lékařskou pomoc, avšak čekací lhůta na vyšetření byla dlouhá. Pak žalobce čekal na biopsii. Vše doložil lékařskými nálezy z října a listopadu 2023.
6. OAMP na základě těchto informací dospěl k závěru, že žalobce neplnil účel dříve povoleného pobytu. Sice to odůvodňoval svými zdravotními problémy, ale pokud by skutečně byly natolik vážné, neumožnily by mu ani pracovat. Z jednání žalobce je zřejmé, že studium využíval pouze jako zástěrku, ve skutečnosti ale bylo jeho cílem v Česku pracovat. Formální zapsání ke studiu není naplňováním jeho účelu. OAMP odkázal také na směrnici č. 2016/801, která v č. 21 odst. 2 písm. f) umožňuje odejmout nebo neprodloužit povolení k pobytu za účelem studia v případě, že cizinec nečiní dostatečný pokrok ve studiu.
7. Žalobce se proti rozhodnutí OAMP neúspěšně odvolal. Namítal zejména, že OAMP při rozhodování nedostatečně zohlednil žalobcův zdravotní stav. Ten má relevanci nejenom z pohledu plnění účelu pobytu, ale také z pohledu přiměřenosti zásahu rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života. Ke svému zdravotnímu stavu žalobce dodal, že je velmi vážný. Trpí tuberkulózou plic a kostí. V lednu 2024 jej kvůli tomu hospitalizovali. Byla mu odebrána dvě žebra a nyní má z léčebných důvodů otvor v hrudníku. Nezvládne chodit déle než pět minut. Je velmi slabý. Užívá antibiotika. Jeho léčba se nyní váže na území Česka. Pokud by se musel vrátit do Indie, rizikem by pro něj byla nejenom samotná cesta, ale zejména nemožnost pokračovat v léčbě.
8. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 9. 2024, č. j. MV-116479-4/SO-2024 zamítla odvolání a potvrdila rozhodnutí OAMP. Poukázala na to, že pobyt každého cizince na území Česka se váže na konkrétní účel, který musí plnit. Pokud cizinec kdykoli v době platnosti povolení

k pobytu, jehož je držitelem, jeho účel neplnil, lze rozhodnout o nevydání navazujícího pobytu podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

9. Účelem pobytu vydaného za účelem studia je soustavně studovat s cílem studium úspěšně dokončit. Tento účel žalobce neplnil. Nezískal žádné kredity a neplnil si své studijní povinnosti. Sam uvedl, že se od února 2023 do dne výsledku (30. 11. 2023) studiu nevěnoval, protože chodil do práce na plný úvazek a řešil svůj zdravotní stav. Neuváděl však žádné důvody, pro které by bylo možné tvrdit, že účel pobytu neplnil lze závažných důvodů po přechodnou dobu. Lékařské zprávy, které žalobce doložil, se týkají až období října a listopadu 2023. Neplyne z nich, že by svůj zdravotní stav řešil dříve, resp. že by jej natolik omezoval, že mu znemožnil plnit účel pobytu.
10. OAMP posuzoval žalobcův zdravotní stav na základě v té době dostupných lékařských zpráv. V té době žalobce podstupoval řadu vyšetření, aby se zjistil původ jeho zdravotních problémů. Tyto zdravotní problémy však OAMP zohlednil. Správně dospěl k závěru, že neměly vliv na neplnění pobytu. Současné zdravotní komplikace a z lékařských zpráv plynoucí nemožnost vycestovat do země původu je dočasného charakteru. Žalobce má možnost požádat o vydání víza za účelem strpění pobytu podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

III. Žaloba, vyjádření žalované k žalobě a replika žalobce

11. Žalobce v žalobě nejprve popisuje své zdravotní problémy. Ty začaly na jaře 2023, kdy upadl v bytě a zranil se na hrudi. V říjnu 2023 navštívil praktického lékaře, kterého do té doby neměl, neboť veřejné zdravotní pojištění získal až s nástupem do zaměstnání v květnu 2023. Výsledkem řady vyšetření byla diagnóza tuberkulózy a izolace na pneumologickém oddělení v Žamberku od ledna 2024 do října 2024 s několika krátkými pobyty v nemocnici.
12. OAMP i žalovaná ve svých rozhodnutích vychází zejména z protokolu o výsledku, ve kterém žalobce uvedl, že pracoval. Žalobce má za to, že v jeho případě existovaly závažné důvody, které mu neumožňovaly plnit účel pobytu. Není přitom rozhodné, že formální diagnózu získal až později. Stačí, že zdravotní problémy prokazatelně měl již v rozhodném období. Žalobce v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2023, č. j. 5 Azs 277/2022-42, podle kterého:

„Je jistě žádoucí a v zájmu České republiky, aby na jejím území pobývali pouze ti cizinci, kteří plní konkrétní účel pobytu – podnikání, zaměstnání, studium, sloučení rodiny atd. Nicméně i v životě cizince mohou nastat nejrůznější situace, kdy lze neplnění účelu pobytu vysvětlit, resp. ospravedlnit závažnými důvody, na což také zákonodárce výslovně pamatoval – viz výše uvedený § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.“
13. Rozhodnutí správních orgánů nepřiměřeně zasahují do žalobcova soukromého života. Jeho vycestování by zároveň odporovalo čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Úmluva“). Odkazuje na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Paposhvili proti Belgii*, ze kterého plyne zákaz státu vrátit cizince do země, kde by mu nebyla poskytnuta adekvátní zdravotní péče. Žalobcův život sice v tuto chvíli není bezprostředně ohrožen. V případě zamítnutí žaloby mu však hrozí návrat do země původu. Úroveň zdravotní péče je v Indii mnohem nižší. U žalobce by se mohla rozvinout antibiotická rezistence a došlo by k trvalému zhoršení kvality jeho života.

14. **Žalovaná** ve vyjádření k žalobě odkázala na své rozhodnutí, které poskytuje odpovědi na většinu vznesených námitek. Žalobce sám do protokolu o výsledku ze dne 30. 11. 2023 uvedl, že od února 2023 se nevěnoval studiu, jelikož chodil do práce na plný úvazek a rovněž řešil svůj zdravotní stav, který dále popisoval jako úraz v domácím prostředí, který se mu stal v březnu 2023. První doložená lékařská zpráva je však až z října 2023. Potíže s hledáním lékaře žalobce dříve netvrdil. Netvrdil ani neprokázal, že by svůj zdravotní stav řešil před říjnem. Pokud zdravotní obtíže žalobce byly natolik vážné, že mu znemožňovaly studovat, lze si jen těžko představit, že mohl vykonávat práci na plný úvazek.
15. Zdravotní stav je sice jedním z hledisek posuzovaných ve vztahu k přiměřenosti dopadu rozhodnutí ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Z uvedených lékařských zpráv však vyplývá, že současný nepříznivý zdravotní stav žalobce a s tím spojená nemožnost vycestovat do země původu je dočasného charakteru.
16. V **replíce žalobce** uvedl, že není pravdou, že by v rámci správního řízení netvrdil, že svůj zdravotní stav řešil před říjnem 2023. Naopak, od začátku poukazuje na to, že od února 2023 nestudoval mimo jiné proto, že řešil svůj zdravotní stav. Žalobce byl nucen komplikace při hledání zdravotní péče řešit nástupem do zaměstnání. Tím dosáhl změny zdravotní pojišťovny, což mu konečně umožnilo najít adekvátní zdravotní péči.
17. Jen těžko si lze představit závažnější důvody pro neplnění účelu pobytu než žalobcovo zdraví. Tuberkulóza je velmi vážné onemocnění. Splnil proto podmínku existence závažných důvodů pro neplnění pobytu. Také se jednalo o neplnění účelu po přechodnou dobu. Žalobce má totiž o studium vážný zájem, a jeho nemoc, ačkoliv trvá po velmi dlouhý časový úsek, je stále pouze přechodná.
18. Judikatura potvrzuje, že povinnost správních orgánů zabývat se přiměřeností dopadů rozhodnutí ve věcech pobytu cizinců, může plynout přímo z Úmluvy. Je tomu tak zejména, pokud cizinec vznesl v rámci řízení o pobytovém oprávnění námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života. Rozhodnutí žalované žalobce považuje za nepřiměřené. Jednak proto, že mu znemožňuje finančně podporovat rodinu v Indii, která je na něm materiálně závislá. Jeho otec totiž přišel o zaměstnání. Kromě toho zaměstnání žalobci zajišťuje nesrovnatelně snazší přístup ke kvalitní lékařské péči, než by se mu dostalo v Indii. I v případě vyléčení je totiž pravděpodobné, že vzhledem k prodělání takto těžkého onemocnění bude často odkázán na pomoc lékařů po celý zbytek svého života. Zároveň si žalobce za svůj několikaletý pobyt v České republice na jejím území vybudoval pevné sociální vazby s přáteli, se kterými mimo jiné také například sdílí ubytování, a plánuje zde svou budoucnost.

IV. Jednání před soudem

19. Dne 12. 2. 2025 u soudu proběhlo jednání. Obě strany shrnuly a zopakovaly svá dosavadní stanoviska. Zástupce žalobce zdůrazňoval, že žalobce sice své zdravotní problémy řešil později v průběhu roku 2023, ale z daných zpráv plyne, že jim muselo zhoršení zdravotního stavu předcházet. Soud neprováděl dokazování lékařskými zprávami, které žalobce navrhl k důkazu, protože o jeho zdravotním stavu nebylo mezi stranami sporu (až na časovou otázku neplnění účelu pobytu ze závažných důvodů na jaře roku 2023). Jedna ze zpráv navíc byla z období po vydání rozhodnutí žalovaného. A co bylo hlavní, správní spis obsahoval dostatek podkladů k posouzení věci. Po konečných návrzích stran soud vyhlásil tento rozsudek.

V. Hodnocení soudu

Žalobce neplnil účel předchozího pobytu

20. Podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí:

„Cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; *to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu [...]*.“ (důraz doplnil krajský soud).

21. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že dlouhodobý pobyt každého cizince na území musí sledovat nějaký konkrétní účel – typicky zaměstnání, studium, podnikání nebo sloučení rodiny. Je nezbytné, aby cizinec během celé doby pobytu tento účel fakticky naplňoval (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2017, č. j. 7 Azs 86/2017–33, či ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81). Nestačí tedy například, pokud se cizinec zapsal ke studiu, aniž by skutečně plnil své studijní povinnosti. Nebo aby měl živnostenské oprávnění, aniž by skutečně podnikal.

22. Správní orgány dospěly ke správnému závěru, že žalobce účel svého předchozího pobytu, kterým mělo být studium, neplnil. Během svého posledního studia nezískal žádný kredit, je tak zřejmé, že ve studiu neučinil dostatečný pokrok a že do svého studia tedy neinvestoval dostatek času. Ostatně ani sám žalobce nezpochybňuje, že se zhruba od února 2023 studiu nevěnoval. Tvrdí však, že k tomu účel pobytu neplnil ze závažných důvodů a pouze po přechodnou dobu.

23. Jak ve vztahu k této podmínce uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2023, č. j. 5 Azs 277/2022-37 (bod 18):

„[j]edná se o jakýsi korektiv či materiální hledisko jinak v zásadě velmi striktní a formální právní úpravy v zákoně o pobytu cizinců, který s sebou přinesla novela provedená zákonem č. 222/2017 Sb., jež s účinností ode dne 15. 8. 2017 explicitně zakotvila jako důvod nevydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem (tzn. nepovolení změny účelu pobytu) právě to, že cizinec v době před podáním žádosti neplnil účel předchozího pobytu. Z důvodové zprávy k vládnímu návrhu této novely se ve vztahu ke zmíněnému korektivu podává následující: „Je třeba počítat i s individuálními situacemi, kdy cizinec objektivně po přechodnou dobu účel pobytu plnit nemůže, resp. jsou k tomu na jeho straně závažné důvody. V takovém případě, pokud takové důvody prokáže, nebude neplnění účelu pobytu důvodem pro zrušení nebo neprodloužení oprávnění k pobytu. Stejně jako v případě § 37 odst. 2 písm. h) zákona o pobytu cizinců nelze ani zde za neplnění účelu považovat například situace, kdy cizinec tráví svou třeba i měsíc trvající dovolenou v cizině.“

24. Zdravotní problémy, které život cizinec omezují do takové míry, že mu fakticky brání v plnění účelu pobytu, lze v obecné rovině považovat za závažné důvody ve smyslu § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (jde-li například o dlouhodobou hospitalizaci nebo pracovní neschopnost). Je však na cizinci, aby existenci takových vážných zdravotních problémů prokázal.

25. Judikatura totiž jasně říká, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov.

rozsudek ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015-43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015-36, ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36 nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36). Nejvyšší správní soud podobně v rozsudku ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1 Azs 278/2019-25, uvedl že:

„je v zájmu žadatele o pobytové oprávnění, resp. o prodloužení jeho platnosti, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny podklady potřebné ke kladnému vyřízení jeho žádosti. Pokud tak žadatel neučinil, nelze považovat za pochybení správních orgánů, že v důsledku jeho nečinnosti rozhodly v jeho neprospěch, neboť musely vycházet z podkladů, které měly k dispozici.“

To podle soudu platí také ve vztahu k prokazování existence závažných důvodů bránících cizinci v plnění účelu pobytu.

26. Soud v žádném případě nechce bagatelizovat žalobcovy zdravotní obtíže. Bohužel ale musí dát za pravdu žalovanému, že během správního řízení žalobce opravdu neprokázal, že by mu ve studiu primárně bránil jeho zdravotní stav. Žalobce naopak přiznal, že od února 2023 na plný úvazek pracoval. Bezprostředně poté, co se mu v březnu stal úraz, nevyhledal akutní zdravotní péči. Sice tvrdí, že v té době nebyl účastníkem veřejného zdravotního pojištění. Přesto byl držitelem komerčního zdravotního pojištění (ve spisu se nachází fotokopie průkazu pojištěnce s pojistnou dobou od 11. 1. 2023 do 10. 1. 2024). Pokud byl navíc zaměstnán, pojištění by za něj měl platit zaměstnavatel již od února, resp. od června (žalobce doložil pracovní smlouvu s dnem nástupu do práce 1. 6. 2023).
27. Soud rozumí tomu, že žalobce mohl mít jisté problémy při hledání praktického lékaře, přesto však žalobce dostatečně přesvědčivě nevysvětlil, proč první vyšetření absolvoval až s více než čtyřměsíčním odstupem. Z lékařských zpráv zároveň plyne, že žalobce začal mít obtíže až později. Tak například lékařská zpráva ze dne 23. 10. 2023 uvádí, že žalobce asi dva týdny po úrazu pozoroval zduření, zpočátku bylo nebolestivé, nyní však i bolí.
28. Žalobce má sice pravdu, že není rozhodné, že formální diagnózu získal až později, jak namítal i při jednání. Podle soudu se však mylí v tom, že by řádně doložil, že zdravotními problémy, které by mu znemožňovaly plnohodnotně se věnovat studiu, prokazatelně trpěl již dříve, tj. hlavně v období několika měsíců na jaře roku 2023 dále. Jak soud uvedl výše, důkazní břemeno ohledně prokázání závažných důvodů, leží na žadateli o pobytové oprávnění. Pokud však žalobce během správního řízení nedoložil žádné lékařské nálezy, které by dokládaly, že jeho zdravotní stav byl již od března natolik vážný, že mu bránil v plnění účelu pobytu, své důkazní břemeno neunesl.
29. Žalobce sice uváděl, že již v té době svůj zdravotní stav „řešil“ nic konkrétního o tom, jakým způsobem tak činil, však nedoložil. Za těchto okolností nemůže úspěšně namítat, že primárním důvodem, pro který se nemohl řádně věnovat studiu, byly jeho zdravotní problémy. Obsah jeho výsledku naopak nasvědčuje správnosti závěrů obou správních orgánů, že žalobce namísto studia v Česku pracoval.
30. Nelze také souhlasit s tvrzením žalobce, že by účel pobytu neplnil pouze po přechodnou dobu, ale pořád má o něj zájem. Je zřejmé, že žalobce nestudoval během celé doby posledně platného povolení k pobytu. Tím, že nyní žádá o zaměstnaneckou kartu, lze také pochybovat o tom, že by o studium měl vážnější zájem. I jeho dosavadní studijní historie, kdy během dvou let žalobce vystřídal čtyři studia, spíše nasvědčuje tomu, že studium nikdy nebylo primárním účelem jeho pobytu v Česku.

Rozhodnutí není nepřiměřené

31. V případě zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu zákon o pobytu cizinců výslovně nepředpokládá posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí ve smyslu § 174a. Nejvyšší správní soud však ve své judikatuře dovodil, že z tohoto pravidla existují výjimky. Potřeba zvlášť posuzovat přiměřenost dopadů rozhodnutí může plynout přímo z Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Úmluva“). Její čl. 8 je totiž přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze dne 31. 3. 2022, č. j. 10 Azs 183/2020-33, body 9 a 10, nebo ze dne 10. 8. 2023, č. j. 2 Azs 135/2023-33, bod 16).
32. Správní orgán tak v některých případech může mít povinnost zabývat se otázkou přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života, přestože to zákon o pobytu cizinců nevyžaduje. To však pouze tehdy, pokud v řízení vyjdou najevo skutečnosti, které by mohly činit rozhodnutí správního orgánu nepřiměřeným zásahem. Je přitom především na samotném cizinci, aby v řízení uvedl takové skutečnosti, které by žalovanou měly následně vést k povinnosti posoudit je ve světle čl. 8 Úmluvy. Právě na žadateli totiž leží břemeno tvrzení (a primárně i břemeno důkazní). Od správního orgánu lze žádat zvýšenou aktivitu při zjišťování skutkových okolností jen tehdy, jde-li (také) o zájem nezletilého dítěte (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 Azs 230/2020 43, bod 22).
33. Judikatura Nejvyššího správního soudu také vymezila, co lze brát v potaz při posouzení přiměřenosti rozhodnutí v cizineckých věcech (rozsudky ze dne 6. 8. 2013, č. j. 8 As 68/2012-39, ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 6/2012-29, ze dne 6. 12. 2011, č. j. 8 As 32/2011-60, či ze dne 18. 4. 2008, č. j. 2 As 19/2008-75). Správní orgány nejsou povinny detailně hodnotit všechna kritéria, která obecně připadají v úvahu. Mají výslovně zohlednit pouze důvody, které jsou v daném případě specifické a vyplývají z průběhu řízení (rozsudek ze dne 4. 2. 2021, č. j. 1 Azs 500/2020-24, bod 32). Rozsah posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí se v případě, kdy tato povinnost není určena přímo zákonem, odvíjí především od tvrzení cizince, tj. stěžovatele (srov. rozsudek ze dne 23. 7. 2020, č. j. 2 Azs 144/2020-33).
34. Žalobce dovozuje nepřiměřenost dopadů rozhodnutí do jeho soukromého života zejména s ohledem na jeho zdravotní stav. Žalovaná však v této souvislosti správně poukázala na to, že žalobcovy zdravotní problémy jsou pouze dočasného charakteru. V takovém případě má žalobce možnost požádat o vízum za účelem strpění podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Podle tohoto ustanovení ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, kterému ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá. Soud souhlasí s žalovanou, že situace žalobce potenciálně je řešitelná právě pomocí víza za účelem strpění pobytu, a to až do doby, než mu jeho zdravotní stav umožní vycestování. Tento zdravotní stav však bez dalšího nemůže být důvodem, pro který by mu správní orgány měly vydat zaměstnaneckou kartu.
35. Odkaz žalobce na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Paposhvili proti Belgii* není přílehlavý, protože v případě žalobce nejde o rozhodnutí o jeho vyhoštění (resp. návratu), ale pouze o neudělení pobytového oprávnění. Toto rozhodnutí nestanovuje povinnost žalobce vycestovat z území Česka. V tomto typu řízení tak vůbec není prostor pro zkoumání, zda žalobci v zemi původu hrozí jakékoliv nebezpečí, resp. zda může dojít ke zhoršení jeho zdravotního stavu v důsledku nedostatku dostupné zdravotní péče. Dodržení závazků vyplývajících z čl. 3 Úmluvy je zajištěno až v rámci řízení o správním

vyhoštění prostřednictvím posouzení důvodů znemožňujících vycestování. Případně se toho žalobce může domáhat v rámci žádosti o vízum strpění.

36. Až v replice pak žalobce poukazuje na další aspekty jeho práva na soukromý a rodinný život, kterých se podle něj zamítnutí žádosti o zaměstnaneckou kartu nepřiměřeně dotkne. Na ty však neupozorňoval již v řízení před správními orgány (ani v rámci odvolání). Nemůže proto vyčítat žalované, že se s nimi nezabývala. Jedná se navíc o příliš obecná tvrzení, aby mohla být způsobilá aktivovat mezinárodní závazky České republiky plynoucí z čl. 8 Úmluvy. Žalobce odkazuje prakticky pouze na existenci sociálních vazeb s přáteli, které si v Česku vytvořil. To je však zcela běžný důsledek toho, když člověk delší dobu žije na určitém místě.
37. Aby neudělení pobytového oprávnění bylo možné považovat za nepřiměřené, cizinec bude muset tvrdit a v rámci možností také doložit existenci skutečně intenzivních vazeb na území Česka, které jsou dalece nad rámec toho, že zde po několik let oprávněně pobýval a vytvořil si kamarádské vztahy. To se ale žalobci nepovedlo. Ani jeho tvrzení o tom, že finančně podporuje své rodiče v Indii, soud nepovažuje za relevantní. Kromě toho, že žalobce své tvrzení o tom, že finančně podporuje rodinu v Indii, nijak nedoložil, možnost této finanční podpory se nutně neváže pouze na území Česka. Nejedná se navíc o okolnost, která by se měla zvažovat při posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.

VI. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
39. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované sice toto právo vzniklo. Ve vyjádření k žalobě však uvedla, že neuplatňuje nárok na náhradu nákladů řízení. Proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 12. února 2025

Martin Kopa, v. r.
samosoudce